

C-50/24. sz. [Danané]ⁱ ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2024. január 26.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgium)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2024. január 22.

Felperes:

X

Alperes:

Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Előzetes megjegyzés:

- 1 A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem azon hét ügy (C-50/24–C-56/24. sz. ügyek) közé tartozik, amelyek ugyanazon a napon érkeztek a Bírósághoz a Conseil du contentieux des étrangers-tól (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság, Belgium), és amelyek olyan harmadik országbeli állampolgárok repülővel a brüsszeli (Belgium) repülőtérre történő érkezésére vonatkoznak, akik mind nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtottak be a határon az érkezésük napján. Ezen ügyek mindegyikében e kérelmezőkkel szemben a beléptetés megtagadásáról szóló határozatokat hoztak, majd „meghatározott határmenti helyen történő őrizetről” szóló határozatokat, ezt követően „meghatározott helyen történő őrizetről” szóló határozatokat, mielőtt meghozták volna a megtámadott határozatokat képező „menekült jogállás megtagadásáról és a kiegészítő védelmi jogállás megtagadásáról” szóló határozatokat.

ⁱ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 2 A felperes 2023. október 17-én érkezett a brüsszeli repülőtérre, ahol ugyanezen a napon nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be.
- 3 Ugyanezen a napon a felperes beléptetését megtagadták, valamint „meghatározott határmenti helyen történő őrizetről” szóló határozatot hoztak, ami a jelen esetben a „Caricole tranzitközpont” volt.
- 4 2023. október 23-án az Office des étrangers (idegenrendészeti hivatal; a Service fédéral public [SPF] Intérieur [belügyi szövetségi állami szolgálat] keretében működő főigazgatóság, amely a loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers [a külföldieknek az ország területére történő beutazásáról, e területen való tartózkodásáról, letelepedéséről és az onnan történő kiutasításáról szóló, 1980. december 15-i törvény; a továbbiakban: 1980. december 15-i törvény], valamint az arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers [a külföldieknek az ország területére történő beutazásáról, e területen való tartózkodásáról, letelepedéséről és az onnan történő kiutasításáról szóló, 1981. október 8-i királyi rendelet] alkalmazásáért felelős), miután kézhez vette a felperes nyilatkozatait, megküldte a „határeljárási” ügyiratot a Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (menekültekkel és hontalanokkal foglalkozó általános biztos, a továbbiakban: CGRA) részére. A belga jog szerint a CGRA a nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálatára hatáskörrel rendelkező hatóság (ami megfelel a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv [a továbbiakban: 2013/32] irányelv] értelmében vett „eljáró hatóság” fogalmának).
- 5 2023. október 31-én a CGRA a 2023. november 17-re tervezett személyes meghallgatásra hívta be a felperest.
- 6 2023. november 14-én a miniszter „meghatározott helyen történő őrizetről szóló határozatot” (39a. melléklet) hozott, amely többek között engedélyezi a felperes számára, hogy belépjen a Királyságba, ugyanakkor őrizetbe vette „azon bizonyítékok meghatározása érdekében, amelyeken a nemzetközi védelem iránti kérelem alapul, és amelyeket nem lehetne beszerezni, ha a kérelmezőt nem tartanák fogva, különösen, ha fennállna a szökés veszélye”.
- 7 Ez az új határozat nem eredményezett semmilyen fizikai és tényleges változást a felperes őrizetének helyében, amely továbbra is a „Caricole tranzitközpont” maradt.
- 8 A CGRA 2023. november 17-én meghallgatta a felperest.
- 9 A felperes 2023. november 22-én benyújtotta a megbeszélés tartalmára vonatkozó észrevételeit.

- 10 2023. december 7-én a CGRA határozatot hozott „a menekült jogállás megtagadásáról és a kiegészítő védelmi jogállás megtagadásáról”, amelyet a felperessel 2023. december 8-án közöltek.
- 11 2023. december 18-i keresetlevelével a felperes keresetet indított a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) előtt.

Jogi háttér

A „határeljárás”

- 12 Belgiumba érkezésekor „visszafordítják azt a külföldit, aki anélkül jelenik meg a határon, hogy a szükséges okmányokkal rendelkezne, és akitől a menekült és kiegészítő védelmi jogállást megtagadták, vagy akinek menedékjog iránti kérelmét a CGRA nem vette figyelembe, és adott esetben [...] kitoloncolható abba az országba, amelyből elmenekült, és ahol nyilatkozatai szerint élete vagy szabadsága veszélyeztetve lenne” (a külföldieknek az ország területére történő beutazásáról, e területen való tartózkodásáról, letelepedéséről és az onnan történő kiutasításáról szóló, 1981. október 8-i királyi rendelet 72. cikkének (3) bekezdése).
- 13 Amennyiben a kérelmező nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújt be a határellenőrzésért felelős hatóságokhoz, a szövetségi rendőrség munkatársai elvégzik az első ellenőrzéseket, mielőtt megküldik az iratokat (beleértve a kérelmező személyazonosságára, származására és útvonalára vonatkozó nyilatkozatait, valamint a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásához vezető indokokra vonatkozó kérdőívre adott válaszait) a nyilvántartásba vételt és a kérelem benyújtását végző idegenrendészeti hivatalnak.
- 14 Az idegenrendészeti hivatal a fent említett nyilvántartásba vételt követően megküldi az iratokat a CGRA részére.
- 15 A CGRA főszabály szerint a nemzetközi védelem iránti kérelmet „rendes” eljárásban bírálja el (a nemzetközi védelem iránti kérelem kézhezvételét követő hat hónapon belül – bizonyos kivételes esetekben 21 hónapon belül).
- 16 Az ilyen típusú eljárások keretében a CGRA vizsgálata és értékelése a nemzetközi védelem iránti kérelem érdemére vonatkozik.
- 17 Az 1980. december 15-i törvény 57/6. cikkének (1) bekezdése alapján a CGRA határozhat úgy, hogy:
 - megadja a menekült jogállást;
 - megtagadja a menekült jogállást és megadja a kiegészítő védelmi jogállást;

- megtagadja a menekült jogállást és a kiegészítő védelmi jogállást;
 - megtagadja a menekült jogállást, és kizárja kiegészítő védelmi jogállást;
 - kizárja a menekült jogállást.
- 18 Abban az esetben például, ha a kérelmezőt egy meghatározott helyen tartják őrizetben (például az ország területén vagy a határon található őrizeti helyen, mint a jelen ügyben is), a döntést elsőbbséggel kell meghozni (az 1980. december 15-i törvény 57/6. cikkének (2) bekezdése, amely az irányelv 31. cikkének (7) bekezdését ülteti át).
- 19 Az elsőbbségi eljárás keretében a CGRA ezeket az ügyeket elsőbbséggel bírálja el, vagyis „minden más ügy előtt”, és ugyanazokat a határozatokat hozza meg, mint a „rendes” eljárás keretében.
- 20 Létezik egy úgynevezett „gyorsított” eljárás is (lásd a jelen összefoglalás 22. és 23. pontját).
- 21 A 2013/32 irányelv „A határon folytatott eljárások” című 43. cikke értelmében:
- „(1) A tagállamok a II. fejezet alapelveivel és garanciáival összhangban eljárásokat állapíthatnak meg annak érdekében, hogy a tagállam határán vagy tranzitónáiban döntést lehessen hozni az alábbiakról:
- a) a 33. cikk alapján ott benyújtott kérelmek elfogadhatósága tárgyában; és/vagy
 - b) a 31. cikk (8) bekezdése szerinti eljárásban vizsgált kérelem érdemét illetően.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben meghatározott eljárás keretei között a döntéshozatalra észszerű időn belül kerül sor. Ha a döntés négy héten belül nem születik meg, a kérelmező részére az országba való belépést engedélyezni kell annak érdekében, hogy kérelmét ezen irányelv egyéb rendelkezéseivel összhangban bírálhassák el.
- [...]”
- 22 A 31. cikk (8) bekezdése szerinti eljárás, amelyre a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontja utal, a „gyorsított” vizsgálati eljárás. E rendelkezés értelmében „[a] tagállamok elrendelhetik, hogy a II. fejezet alapelveivel és garanciáival összhangban a vizsgálati eljárásokat a 43. cikkel összhangban gyorsítva és/vagy a határon és/vagy a tranzitónában folytassák le, ha:
- a) a kérelmező, benyújtott kérelmében és az általa előterjesztett tények tekintetében a 2011/95/EU szerinti [helyesen: 2011/95/EU irányelv

szerinti] nemzetközi védelemre jogosultként való elismerés szempontjából csak irreleváns információkat közölt;

- b) a kérelmező ezen irányelv értelmében biztonságos származási országból származik;
- c) a kérelmező félrevezette a hatóságokat a személyazonosságára, illetve állampolgárságára vonatkozó hamis információ szolgáltatásával, vagy hamis dokumentumok benyújtásával, illetve olyan fontos információk vagy dokumentumok visszatartásával, amelyek hátrányosan befolyásolhatták volna a határozathozatalt;
- d) feltételezhető, hogy személyazonosító vagy úti okmányát – amely segíthetett volna személyazonosságára, illetve állampolgársága megállapításában – rosszhiszeműen megsemmisítette, vagy eldobta;
- e) a kérelmező egyértelműen összefüggéstelen és ellentmondásos, egyértelműen hamis vagy nyilvánvalóan valószínűtlen, a származási országgal kapcsolatos, kellően ellenőrzött információknak ellentmondó nyilatkozatokat tett, ami világossá tette, hogy kérelme nem meggyőző annak tekintetében, hogy a 2011/95/EU irányelv értelmében minősülhet-e nemzetközi védelemre jogosult személynek;
- f) a kérelmező olyan ismételt, nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be, amely a 40. cikk (5) bekezdésével összhangban nem elfogadhatatlan;
- g) a kérelmező kizárólag azért nyújt be kérelmet, hogy késleltesse vagy megghiúsítsa egy olyan korábbi vagy közlő határozat végrehajtását, amely a kiutasítását eredményezné;
- h) a kérelmező a tagállam területére jogellenesen lépett be, vagy tartózkodását jogellenesen hosszabbította meg, és anélkül, hogy erre alapos oka lett volna, elmulasztotta a hatóságoknál való jelentkezést vagy a határátlépés körülményeire is tekintettel nem folyamodott nemzetközi védelemért a lehető legrövidebb időn belül;
- i) a kérelmező megtagadja az ujjnyomatvétel-tűrés kötelezettség teljesítését, [...]; vagy
- j) a kérelmezőről nyomós okok miatt feltételezhető, hogy veszélyt jelent a tagállam nemzetbiztonságára vagy közrendjére nézve; vagy a kérelmezőt a nemzeti jogszabályokban meghatározott komoly közbiztonsági vagy közrendvédelmi okokból kitoloncolták.”

23 Ezt a gyorsított eljárást a belga jogban az 1980. december 15-i törvény 57/6/1. cikkének (1) bekezdése írja elő, amely a 2013/32 irányelv 31. cikkének (8) bekezdéséhez hasonlóan van megfogalmazva. E törvény 57/6. cikkének

(2) bekezdése értelmében a gyorsított eljárást kell alkalmazni mind a „határokon”, mind a „Királyságban” történő őrizet esetén (lásd a jelen összefoglalás 29. és azt követő pontjait). A belga jog által előírt vizsgálati határidő az idegenrendészeti hivatal által megküldött iratok kézhezvételétől számított tizenöt munkanap. Indikatív határidőről van szó, amelynek túllépése semmilyen következménnyel nem jár.

- 24 Ami a 2013/32 irányelv 43. cikkét (határon folytatott eljárások) illeti, azt az 1980. december 15-i törvény 57/6/4. cikke ültette át a belga jogba, amely a következőképpen rendelkezik:

„Azon külföldi tekintetében, aki a 2. és 3. cikkben meghatározott feltételek teljesítése nélkül kísérel meg beutazni a Királyságba, és aki a határon nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be, a [CGRA] hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a kérelmet az 57/6. cikk 3. §-a alapján elfogadhatatlannak nyilvánítsa, vagy arra, hogy az 57/6. cikk 1. §-a (1) bekezdésének a), b), c), d), e), f), g), i) vagy j) pontjában említett esetekben érdemben határozzon a kérelem tárgyában.

Amennyiben az (1) bekezdés nem alkalmazható, a [CGRA] úgy határoz, hogy további vizsgálatra van szükség, amelyet követően a miniszter vagy megbízottja a 74/5. cikk 4. §-ának 4^o pontja alapján engedélyezi a kérelmező számára a Királyságba való belépést.

Ha a [CGRA] a miniszter vagy megbízottja által megküldött nemzetközi védelem iránti kérelem kézhezvételétől számított négy héten belül nem hoz határozatot, a kérelmező részére a miniszter vagy megbízottja a 74/5. cikk 4. §-a 5^o pontjának megfelelően engedélyezi a Királyságba való belépést is”.

- 25 Ezen eljárás keretében négy helyzet lehetséges:

- 1) elfogadhatatlanságot megállapító határozat hozatala, főszabály szerint az idegenrendészeti hivatal által továbbított kérelem kézhezvételétől számított tizenöt munkanapon belül, az 1980. december 15-i törvény 57/6. cikkének (3) bekezdésében felsorolt esetekben, vagyis akkor, ha:

- „1^o a kérelmező az első menedékjogot nyújtó országban már tényleges védelemben részesül [...];
- 2^o egy harmadik ország biztonságos harmadik országnak tekinthető [...];
- 3^o a kérelmező az Európai Unió valamely más tagállamában már nemzetközi védelemre jogosult;
- 4^o a kérelmező az Európai Unió valamely tagállamának állampolgára [...], kivéve, ha olyan bizonyítékokat terjeszt elő,

amelyek alapján ebben a tagállamban üldöztetésnek, illetve súlyos sérelemnek lesz kitéve [...];

- 5° a kérelmező nemzetközi védelem iránti ismételt kérelmet nyújt be, amelyre vonatkozóan nem merültek fel új körülmények vagy tények [...], és ilyeneket a kérelmező sem terjeszt elő;
- 6° miután a nevében [...] benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelemmel kapcsolatban jogerős határozatot hoztak, a kiskorú külföldi nem hivatkozik olyan tényekre, amelyek külön kérelmet indokolnak. [...]"

- 2) érdemi határozathozatal gyorsított eljárásban, feltéve, hogy az említett esetek valamelyike fennáll (a gyorsított eljárás valamennyi fent említett esete, kivéve az ujjlenyomat-szolgáltatás megtagadását)
 - 3) további vizsgálati határozat elfogadása, amennyiben a fent említett határozatok egyike sem hozható meg
 - 4) a határozat hiánya.
- 26 A belga jogszabályok előkészítő munkálatai szerint „ha a külföldi nem felel meg a beutazási feltételeknek, és a határon nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújt be, akkor a 2013/32/EU irányelv (eljárési irányelv) és a 2013/33/EU irányelv (befogadási irányelv) hatálya alá tartozik. A nemzetközi védelem iránti kérelmének vizsgálata alatt »[továbbra is a tagállamban maradhat], ideértve annak határát vagy tranzitónáit is« (a 2013/32/EU irányelv 2. cikkének p) pontja).”

Az őrizet helyszínei: őrizet a határon és őrizet a Királyságban

- 27 A kérelem vizsgálatára irányuló eljárás időtartama alatt a kérelmezőt őrizetben lehet tartani.
- 28 A külföldiek zárt létesítményekben való őrizete az idegenrendészeti hivatal hatáskörébe tartozik. Az 1980. december 15-i törvény felsorolja azokat a helyzeteket, amelyekben a nemzetközi védelmet kérelmező személy igazgatási úton meghatározott helyen tartható őrizetben.
- 29 E „meghatározott helyen történő őrizet” megvalósulhat „a határokon” vagy „a Királyságban”.

Őrizet a határokon

- 30 A határokon való őrizetet illetően az 1980. december 15-i törvény 74/5. cikkének 1. §-a a következőképpen rendelkezik:

„A Királyságba való beutazás engedélyezéséig vagy a területről való visszaküldéséig a határokon található meghatározott helyen őrizetben lehet tartani:

- 1° az olyan külföldit, akit e törvény rendelkezései alapján a határellenőrzésért felelős hatóságok visszaküldhetnek;
- 2° az olyan külföldit, aki a 2. és 3. cikkben meghatározott feltételek teljesítése nélkül kísérel meg beutazni a Királyságba, és aki a határon nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújt be.

A külföldit nem lehet őrizetben tartani kizárólag azon az alapon, hogy nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be.”

- 31 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy Belgium valójában nem rendelkezik olyan őrizeti hellyel, amely földrajzilag a határokon helyezkedik el.
- 32 Ugyanakkor egy jogi fikció révén a belga államterületen található bármely hely (az erre vonatkozó királyi rendelet elfogadásával) a határokon található helynek felel meg.
- 33 Ebből következik, hogy „[a]z ezen egyéb helyek egyikén őrizetben lévő külföldi nem tekinthető úgy, mint akinek engedélyezték a belépést a Királyság területére” (az 1980. december 15-i törvény 74/5. cikke (2) bekezdésének második albekezdése).
- 34 Belgiumban (összesen hat őrizeti helyből) öt ilyen hely található, köztük a „Caricole tranzitközpont”. Ez a brüsszeli repülőtér közelében, de annak közvetlen környezetén kívül helyezkedik el, földrajzi szempontból tehát Belgium területén található, ugyanakkor a határokon található helynek minősül, még ha elhelyezkedése (Steenokkerzeelben) sem felel meg az ország egyetlen határának sem.

Őrizet a Királyságban

- 35 Az 1980. december 15-i törvény 74/6. cikkének 1. §-a a „Királyságban” való őrizetben tartást illetően a következőképpen rendelkezik:

„Amennyiben egyedi vizsgálat alapján szükségesnek bizonyul, és kevésbé kényszerítő intézkedés alkalmazása nem lenne hatékony, a miniszter vagy megbízottja a nemzetközi védelmet kérelmező személyt a Királyságban meghatározott helyen őrizetben tarthatja:

- 1° a kérelmező személyazonosságának vagy állampolgárságának megállapítása vagy ellenőrzése céljából;
- 2° arra a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásához alapul szolgáló – a kérelmező őrizetben tartásának mellőzése esetén be nem

szerezhető – adatok megállapítása céljából van szükség és különösen abban az esetben, ha fennáll a kérelmező szökésének veszélye;

- 3° ha a kérelmező ellen kiutasítási eljárás folyik, és amiatt tartják őrizetben, hogy előkészítsék a kiutasítását és/vagy lefolytassák a kitoloncolási eljárást, továbbá ha objektív kritériumok alapján bizonyítani lehet – ideértve azt is, hogy a kérelmezőnek már volt lehetősége igénybe venni a menekültügyi eljárást –, hogy alapos okkal feltételezhető, hogy a kérelmező pusztán azért folyamodik nemzetközi védelemért, hogy késleltesse vagy megghiúsítsa a kiutasítási határozat végrehajtását; vagy
- 4° ha a nemzetbiztonság vagy a közrend védelme szükségessé teszi.

[...].”.

A kereset vizsgálata

- 36 Az 1980. december 15-i törvény 57/6/4. cikkének harmadik bekezdésében említett négyhetes határidőn belüli határozathozatal elmulasztása esetén (lásd a jelen összefoglaló 24. pontját) a kérelmező automatikusan beléphet Belgium területére. Ez a négyhetes határidő jogvesztő határidő, így annak túllépése szükségszerűen maga után vonja a kérelmező számára a területre való belépés engedélyezését.
- 37 A jelen ügyben azonban e határidő letelte nem eredményezte a felperes őrizeti helyzetének megváltozását.
- 38 Az eljárást tehát egy földrajzilag az államterületen található, de jogszabály által határokon található helynek minősített őrizeti helyen folytatták le, mégpedig mind a fent említett négyhetes határidő letelte előtt, mind pedig azt követően.
- 39 Úgy tűnik, hogy a gyakorlatban – mint a jelen ügyben is – előfordul, hogy a „határon” indítanak eljárást, de a CGRA csak az ezen eljárásban előírt négyhetes határidő lejártát követően hozza meg határozatát.
- 40 A hét ügy e határidő túllépésének ugyanazon problémáját veti fel, míg a megtámadott határozatok elfogadásáig a kérelmezőket konkrétan ugyanazon a helyen tartották őrizetben.
- 41 Úgy tűnik egyrészt, hogy a CGRA a kérelem vizsgálatát az elsőbbségi elbírálás rendszerének keretében az ügy érdemére vonatkozó határozat meghozatalával folytatta, miközben a felperest a határokon való őrizetben tartás helyével azonos helyen tartották őrizetben.
- 42 Felmerül tehát a kérdés, hogy ez, a határon folytatott eljárással azonos helyen történő őrizetben tartás maga után vonja-e a határon folytatott eljáráshoz kapcsolódó időbeli (négy hét) és anyagi (a 2013/32 irányelv 31. cikkének

(8) bekezdésében felsorolt esetekre korlátozott hatáskör¹⁾ korlátozások alkalmazását.

- 43 Pikamäe főtanácsnok azt is megállapította, hogy annak meghatározásához, hogy a felperes által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálatára irányuló eljárás a 2013/32 irányelv 43. cikkének hatálya alá tartozik-e, „az illetékes nemzeti hatóságok által folytatott eljárás ténylegességét, pontosabban annak területiségét kell figyelembe venni, ez az alapvető tényező a 2013/32 irányelv 43. cikke szerinti minősítése szempontjából”.²⁾
- 44 A Bíróság ez idáig nem foglalt állást a területiség e kritériumáról.
- 45 Az alperes arra hivatkozik, hogy a „határeljárás” már nem alkalmazható a jelen ügyben, mivel a négyhetes határidő lejártát követő határozat hiányában a felperes már nem tartózkodott a határon.
- 46 E tekintetben pontosítja, hogy a fent említett beutazási engedéllyel nem ellentétes az, hogy az államterületen folytatódhasson az eredetileg a határon megkezdett őrizetben tartás. Megjegyzi, hogy az őrizetben tartás más alapon történő folytatására (az 1980. december 15-i törvény 74/6. cikke alapján hozott, a „39a. melléklet” megnevezésű őrizetben tartásról szóló határozat) sor kerülhet anélkül, hogy módosítanák az őrizetben tartás fizikai helyét, miközben lezárják a határon folytatott eljárást.
- 47 Az alperes szerint ugyanis a „Caricole központ” nem kizárólag a határon található, meghatározott helynek minősülő helynek tekinthető. Ez a minősítés nem szüntette meg az 1980. december 15-i törvény 76/6. cikke szerinti „Királyságban meghatározott hely” minősítését. Következésképpen az említett létesítménynek nem kizárólag az a rendeltetése, hogy olyan külföldieket fogadjon be, akik nem felelnek meg a belépés és tartózkodás feltételeinek, és még ha engedélyezték is a külföldi beutazását (ami tehát automatikus a nemzetközi védelem iránti kérelem kézhezvételét követő négyhetes határidő lejártát követően), az alperes szerint e törvény 74/6. cikke (1) bekezdésének 2. pontja alapján ugyanazon helyen lehet őt őrizetben tartani (lásd a jelen összefoglaló 35. pontját).

¹⁾ Lásd: Pikamäe főtanácsnok Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság egyesített ügyekre vonatkozó indítványa (C-924/19 PPU és C-925/19 PPU, EU:C:2020:294, 135. pont). Pikamäe főtanácsnok hozzáteszi, hogy „[e]zen irányelv 43. cikke tehát elválaszthatatlan egészet képező jogi szabályozást határoz meg, és csak akkor jogosítja fel a tagállamokat a határon lefolytatott eljárások alkalmazására, ha tiszteletben tartják az abban szereplő feltételeket és garanciákat, ami ellentmond [az *à la carte* értelmezésnek], amely lehetővé teszi [...], hogy az ezen eljárásokra vonatkozó szabályozást áthágyva lényegében ilyen eljárásokat [folytassanak] le.”

²⁾ Lásd: Pikamäe főtanácsnok Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság egyesített ügyekre vonatkozó indítványa (C-924/19 PPU és C-925/19 PPU, EU:C:2020:294, 136. pont).

- 48 Az alperes ezt nevezi a létesítmény „kettős funkciójának” abban az értelemben, hogy kettős minősítése alapján fogadhatja azokat a kérelmezőket, akik a határon nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtottak be, miközben továbbra is fogadja őket azt követően, hogy a törvény teljes hatállyal engedélyezte számukra, hogy belépjenek a Királyságba, de (a Királyságban) új őrizetben tartásról szóló határozatot hoztak velük szemben, mivel a (határon történő) őrizetben tartásról szóló első határozat hatályát veszítette.
- 49 Az alperes arra a következtetésre jut, hogy a jelen ügyben – amint azt „39a. melléklet” megjelölésű határozat is mutatja – az idegenrendészeti hivatal úgy ítélte meg, hogy az 1980. december 15-i törvény 74/6. cikke (1) bekezdésének 2. pontja értelmében a felperest továbbra is őrizetben kell tartani az általa hivatkozott okokból.
- 50 Ez az őrizetben tartás, amelyre eredetileg a Caricole-ban, mint a határon található létesítményben került sor, ugyanezen a helyen – mint államterületen található létesítményben – folytatódott. Ennélfogva, mivel a felperes beléphetett az állam területére, a határon folytatott eljárás már nem volt alkalmazható. Az alperest tehát álláspontja szerint már nem korlátozta tárgyilag és időben a befejeződött „határeljárás”, és így érdemi szabálytalanság elkövetése nélkül is hozhatott határozatot, még akkor is, ha az őrizetben tartás új helye konkrétan egybeesik a „határon található meghatározott hellyel”, ahol a kérelmezők Belgiumba érkezésükkor tartózkodnak.
- 51 A felperes vitatja ezt az elemzést, és a kérdést előterjesztő bíróság korábbi ítélkezési gyakorlatára hivatkozik, nevezetesen a 2023. szeptember 12-i 294 093. sz. ítéletre³ és a 2023. szeptember 13-i 294 112. sz. ítéletre,⁴ amelyek hasonló körülmények között megsemmisítették a megtámadott határozatokat.
- 52 Másrészt úgy tűnik, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálatának és az azzal járó eljárási cselekményeknek az egésze vagy egy – többé-kevésbé jelentős – része a határon folytatott eljárás keretében történt:
- az iratoknak az idegenrendészeti hivatal által a CGRA részére történő megküldése azt jelenti, hogy a miniszter minden olyan lépést megtett, amelyre a nemzetközi védelem iránti eljárás keretében hatáskörrel rendelkezik;
 - bizonyos esetekben a CGRA személyes meghallgatást folytatott a kérelmezővel a nemzetközi védelem iránti kérelem érdemét illetően, amely többek között a kérelmező személyes és családi helyzetét, útvonalát, a kérelme alátámasztására benyújtott dokumentumokat, félelmét, szabad elbeszélését és ezen elbeszélés elmélyítését érinti.

³ https://www.rvv-cce.be/sites/default/files/arr/a294093.an_.pdf

⁴ https://www.rvv-cce.be/sites/default/files/arr/a294112.an_.pdf

- 53 Néha csak a nemzetközi védelem iránti kérelemre vonatkozó határozatot hozzák meg a négyhetes határidő lejárta után, azaz az összes bizonyításvételre, beleértve a személyes meghallgatást is, a négyhetes határidő lejárta előtt sor kerül, és később semmilyen cselekmény nem történik. Más ügyekben a személyes meghallgatásra a négyhetes határidőt követően került sor, anélkül hogy az ügy irataiból kitűnne, hogy e késedelem a kérelmezőnek tudható be.
- 54 Márpedig a belga „határon folytatott eljárást” nagyon rövid határidők jellemzik, így a határidők e rövidsége és a határon való őrizetben tartás veszélyeztetheti a 2013/32/EU irányelv II. fejezetében előírt bizonyos alapelvek és alapvető garanciák végrehajtását (többek között az ügyvéd igénybevételét, a kérelem alátámasztására szolgáló valamennyi dokumentum összegyűjtéséhez szükséges időt, a személyes meghallgatás feljegyzéseiről másolat átadásának lehetőségét a határozat meghozatala előtt).
- 55 A tárgyaláson valamennyi felperes hivatkozott az 1980. december 15-i törvény 57/6/4. cikkének megsértésére. Úgy vélik, hogy a négyhetes határidő túllépése e törvény 57/6/4. cikke harmadik bekezdésének megsértése miatt hivatalból a határozat megsemmisítéséhez kell, hogy vezessen, ha azt a határon indított eljárás keretében hozták meg.

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolásának rövid ismertetése és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 56 Felmerül a kérdés, hogy a jelen ügyben szóban forgó helyzet milyen következményekkel jár a 2013/32 irányelv 43. cikkére, valamint a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 2013/33/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 8. cikkére tekintettel, amely kimondja a nemzetközi védelmet kérelmező személy őrizetben tartásának kivételes jellegét.
- 57 A Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) ezenkívül arra keresi a választ, hogy az, hogy a négyhetes határidő lejárta után hoztak határozatot, holott az eljárás a határon indult, összeegyeztethető-e a 2013/32 irányelv 46. cikkével, amely a nemzetközi védelem iránti kérelemre vonatkozó határozatokkal szembeni hatékony jogorvoslathoz való jogról rendelkezik, és amely úgy rendelkezik, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy e jogorvoslat „mind a tények, mind a jogi szempontok teljes körű és ex nunc megvizsgálását tartalmazza”, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével összefüggésben értelmezve (hatékony jogorvoslathoz való jog).
- 58 A jelen jogvita eldöntéséhez a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) szükségesnek tartja, hogy előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjessze elő:

- „1) A 2013/32/EU irányelv 43. cikkének hatálya alá tartozik-e az olyan kérelmező által a határon vagy tranzitónában benyújtott nemzetközi

védelem iránti kérelem vizsgálatára irányuló eljárás, akit ezen eljárás során földrajzilag a területen található, de jogszabály által a határon található helynek minősített helyen tartanak őrizetben?

- 2) Továbbra is a 2013/32/EU irányelv 43. cikkének hatálya alá tartozik-e az olyan kérelmező nemzetközi védelem iránti kérelmének vizsgálata, akinek belépését a 2013/32/EU irányelv 43. cikkének (2) bekezdésében előírt négyhetes határidő lejártát követően a nemzeti jog alapján a törvény erejénél fogva engedélyezték, de akit az őrizetben tartást elrendelő új határozat alapján továbbra is ugyanazon a helyen tartanak őrizetben, amelyet eredetileg határon lévő helynek minősítettek, és amelyet a hatóságok immár az államterületen található helynek minősítenek?
- Lehetséges-e, hogy ugyanazon nemzetközi védelmi eljárás keretében ugyanazon helyet először jogszabály a határon található helynek minősítsen, majd azt követően, hogy a kérelmező beutazását a négyhetes határidő letelte után vagy egy későbbi vizsgálati határozat alapján engedélyezték, azt az ország területén található helynek minősítsék?
 - Milyen következményekkel jár az eljáró hatóság időbeli és tárgyi hatáskörére az, ha a kérelmezőt ugyanazon a helyen tartják őrizetben, amely földrajzilag az államterületen található, de amelyet később a belga hatóságok a négyhetes határidő lejárta miatt a határon található helynek minősítettek?
- 3.1) Az az eljáró hatóság, amely a határon folytatott eljárás keretében megkezdte a nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálatát, és a 2013/32/EU irányelv 43. cikkének (2) bekezdése értelmében a kérelem elbírálására nyitva álló négyhetes határidőt túllépve bírálja el a kérelmet vagy amely előzetesen a későbbi vizsgálatról szóló határozatot hozott, annak ellenére, hogy az összes bizonyításvételelt, köztük a személyes meghallgatást, e határidő lejárta előtt lefolytatták, folytathatja-e a kérelem vizsgálatát az irányelv 31. cikkének (7) bekezdése értelmében vett elsőbbségi elbírálás alapján, ha a kérelmezőt egy másik hatóság határozata alapján továbbra is ugyanazon az őrizeti helyen tartják őrizetben, amelyet eredetileg a határon található helynek tekintettek, azzal az indokkal, hogy őrizetben tartására »a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásához alapul szolgáló – a kérelmező őrizetben tartásának mellőzése esetén be nem szereshető – adatok megállapítása céljából van szükség és különösen abban az esetben, ha fennáll a kérelmező szökésének veszélye«?
- 3.2) Az az eljáró hatóság, amely a határon folytatott eljárás keretében megkezdte a nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálatát, és a 2013/32/EU irányelv 43. cikkének (2) bekezdése értelmében a kérelem

elbírálására nyitva álló négyhetes határidőt túllépve bírálja el e kérelmet vagy amely előzetesen a későbbi vizsgálatról szóló határozatot hozott anélkül, hogy e határidőn belül személyes meghallgatást folytatott volna a kérelmezővel, folytathatja-e a kérelem vizsgálatát az irányelv 31. cikkének (7) bekezdése értelmében vett elsőbbségi elbírálás alapján, ha a kérelmezőt egy másik hatóság határozata alapján továbbra is ugyanazon az őrizeti helyen tartják őrizetben, amelyet eredetileg a határon található helynek tekintettek, azzal az indokkal, hogy őrizetben tartására »a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásához alapul szolgáló – a kérelmező őrizetben tartásának mellőzése esetén be nem szerezhető – adatok megállapítása céljából van szükség és különösen abban az esetben, ha fennáll a kérelmező szökésének veszélye«?

- 4) Összeegyeztethető-e a nemzeti szabályozás ilyen alkalmazása a kérelmező őrizetben tartásának a 2013/33/EU irányelv 8. cikkéből és a 2013/32/EU irányelv általános célkitűzéséből eredő kivételes jellegével?
- 5) Úgy kell-e értelmezni a 2013/32/EU irányelv 31. cikkének (7) bekezdését, 31. cikkének (8) bekezdését, 43. és 46. cikkét a Charta 47. cikkével összefüggésben, hogy a határon indított eljárás keretében hozott határozattal szembeni jogorvoslat esetén a [Conseil du contentieux des étrangers {külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság, Belgium}] hivatalból köteles figyelembe venni a négyhetes határidő túllépését?”

A sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás alkalmazása iránti kérelemről

- 59 A Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) azt kéri, hogy a Bíróság a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, valamint a C-51/24. és C-52/24. sz. előzetes döntéshozatal iránti kérelmeket a Bíróság eljárási szabályzatának 107. cikke szerinti sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárásban bírálja el.
- 60 E tekintetben pontosítani kell, hogy a felperes jelenleg meg van fosztva szabadságától, mivel továbbra is a „Caricole tranzitközpontban” tartják őrizetben.
- 61 Egyébiránt a Bíróság előterjesztett kérdésekre adott válaszainak közvetlen és meghatározó hatása lesz az alapügy kimenetelére.
- 62 Ennek keretében meg kell állapítani, hogy a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2013/32/EU irányelv értelmezésére vonatkozik, amely irányelv az EUM-Szerződés harmadik részének a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó V. címe alá tartozik. A jelen előzetes döntéshozatalra utalás tehát sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás tárgya lehet.

- 63 Ezenfelül a sürgősségre vonatkozó feltételt illetően először is hangsúlyozni kell, hogy e feltétel többek között akkor teljesül, ha az ügyben érintett személy az adott időpontban meg van fosztva szabadságától. Ebből a szempontból az érintett személy helyzetét azon kérelem vizsgálatának időpontjában fennálló helyzet alapján kell értékelni, amely az előzetes döntéshozatalra utalás sürgősségi eljárásban történő elbírálására irányul (2016. március 17-i Mirza ítélet, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 64 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint harmadik országbeli állampolgár idegenrendészeti fogdában való elhelyezése – akár nemzetközi védelem iránti kérelmének elbírálása során, akár kitoloncolása céljából – szabadságelvonással járó intézkedésnek minősül (2012. július 19-i Adil ítélet, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, 34. és 35. pont; 2013. szeptember 10-i G. és R. ítélet, C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, 23. és 25. pont; 2016. február 15-i N. ítélet, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, 40. és 41. pont; 2016. március 17-i Mirza ítélet, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, 31. és 35. pont; 2018. július 5-i C és társai ítélet, C-269/18 PPU, C-269/18 PPU, EU:C:2018:544, 35. és 37. pont).
- 65 Mindenesetre, ha a sürgősség tényállási elemei a Bíróság határozathozatalának időpontjában már nem is állnának fenn, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések továbbra is relevánsak maradnak a jogvita eldöntése szempontjából.